

Sihirli Boya Kalemleri

Yavuz DEMİRKIRAN

Sihirli Boya Kalemeleri

Yavuz DEMİRKİRAN

Max, dağınık kıvrıcık koyu kahverengi saçlı ve çillerle dolu yuvarlak yüzlü meraklı bir çocuktur. Güneşli bir cumartesi günü, tavan arasını keşfederken eski battaniyelerin yığını altında saklanmış küçük, parlak bir kutu buldu. Kutunun üzerinde gökkuşaağı çizgileri ve kapağında altın bir yıldız vardı. Max kutuyu açınca nefesi kesildi. İçinde her renkten boya kalemleri vardı ve uçları yumuşak, sihirli bir ışıkla parlıyordu.

Max kırmızı bir boya kalemi aldı ve bir kâğıda basit bir bisiklet çizdi. Birden çizim parıldadı ve pat diye canlandı! Önünde yepyeni, parlak bir bisiklet duruyordu. Max sevinçle güldü. Kaydıraklı ve salıncaklı bir oyun parkı çizdi ve park arka bahçesinde belirdi. Her yeni çizimle boya kalemleri daha da parladı. 'Bu harika!' diye sevindi Max.

Max bu eğlenceyi paylaşmak istedi. Parlak yeşil pullu, sarı göbekli ve boynunda mavi bir atkı olan büyük, dost canlısı bir dinozor çizdi. Dinozor neşeli bir homurtuyla canlandı. 'Merhaba, Max!' dedi derin ve yumuşak bir sesle. Bütün öğleden sonra birlikte oynadılar ve Max koşarken yeşil sırt çantası zıpladı. Cebindeki boya kalemi kutusu sıcacık parladı.

Max ve dinozor oyun parkında oynadılar ve bisiklete bindiler. Dinozorun kuyruğu, etrafta yarışırken sallandı. Ama Max'in aklına bir fikir geldi. 'Çok büyük bir şey çizeceğim!' dedi. Evinin etrafına, uzun çitler ve kıvrımlı yollarla dolu dev bir labirent çizmeye başladı. Düşünmeden hızlıca çizdi. Labirent büyüdükçe büyüdü ve evin etrafına dev bir yılan gibi dolandı.

Max çizimini bitirince başını kaldırdı. Labirent kocamandı! Çitlerin üzerinden göremiyordu. 'Eyvah,' dedi Max. 'Sanırım çok büyük yaptım.' Ön kapısına yürümeye çalıştı ama yollar kıvrılıp dönüyordu. Kendi çiziminin içinde kaybolmuştu. Dinozor endişeli görünüyordu. 'Endişelenme, Max. Bir çıkış yolu bulacağız,' dedi.

Max ve dinozor yürüdüler, yürüdüler ama her dönemeç başka bir çıkmaz sokağa çıkıyordu. Çitler tırmanamayacak kadar yüksekti. Max korkmaya başladı. 'Dikkatlice plan yapmalıydım,' dedi. 'Düşünmeden çizdim.' Dinozor başını salladı. 'Sorun değil. Bunu birlikte çözebiliriz.' Max derin bir nefes aldı. Hayal gücünü akıllıca kullanması gerektiğini biliyordu.

Max boya kalemi kutusuna baktı. Hâlâ parlıyordu ama hafifçe. Bir fikri vardı. 'Bir harita çizebilirim!' dedi. Labirentin haritasını çizdi ama tamamen yanlıştı. 'Hayır, bu işe yaramaz,' dedi. Daha çok düşündü. 'Bütün labirenti yukarıdan görmem gerek.' Ama yükseğe nasıl çıkabilirdi?

Max daha önce çizdiği bisikleti hatırladı. Hâlâ labirentin bir yerindeydi. 'Bisikleti bulabilirsem, kenara kadar sürebilirim,' dedi. Ama labirent çok karmaşıktı. Sonra dinazorun aklına bir fikir geldi. 'Seni omuzlarıma alabilirim,' dedi. 'Yüksekten çıkış yolunu görebilirsin.' Max dinazorun sırtına tırmandı.

Yüksekten Max labirentin desenini görebiliyordu. Yolların bir sarmal oluşturduğunu gördü. 'Sarmalı takip edersek merkeze ulaşırız, sonra da çıkışa!' dedi. Dinozor Max'in yönergelerini dikkatlice izledi. Sol, sağ, yine sol. Sonunda labirentin kenarına ulaştılar. Ama çıkış yüksek bir çitle kapatılmıştı.

Max yardımcı olacak bir şey çizmeyi düşündü ama hatasını hatırladı. 'Önce plan yapmalıyım,' dedi. Çiti ve haritayı inceledi. 'Bir merdiven çizebilirim,' dedi. 'Ama yanlış çizersem, daha fazla sorun çıkarabilir.' Yeşil bir boya kalemi çıkardı ve küçük, basit bir merdiven çizdi. Merdiven belirdi ve çitin üzerinden tırmandılar.

Max ve dinozor dışarıdaydı! Max dinozora sarıldı. 'Bana yardım ettiğin için teşekkürler,' dedi. Dinozor gülümsedi. 'Hayal gücünü akıllıca kullandın,' dedi. 'Çizmeden önce plan yaptın.' Max boya kalemi kutusuna baktı. Hafifçe parlıyordu. Önemli bir ders öğrendiğini biliyordu. Hayal gücü güçlüdür ama dikkatlice kullanılmalıdır.

Max küçük ve işe yarar bir şey çizmeye karar verdi. Boya kalemlerini taşımak için küçük bir araba çizdi. Sonra labirentten evine bir yol çizdi. Labirent küçüldü ve kayboldu. 'Sadece dünyayı daha iyi yapan şeyler çizeceğim,' dedi Max. Dinozor başını salladı. 'Ve her zaman yardım isteyebilirsin,' dedi. Max çözümüyle gurur duyarak gülümsedi.

Max ve dinozor oyun parkına geri döndüler. Max birkaç eğlenceli şey daha çizdi: bir kum havuzu, bir kaydırak ve bir salıncak takımı. Ama bu sefer her birini dikkatlice planladı. Dinozor onu salıncakta itti. 'Artık iyi bir planlayıcısın,' dedi. Max güldü. 'Sen de iyi bir arkadaşsın,' diye yanıtladı. Boya kalemi kutusu güneş ışığında parıltıladı.

Güneş batmaya başlayınca dinozorun gitmesi gerekti. 'Seni özleyeceğim,' dedi Max. 'Ben de seni özleyeceğim,' dedi dinozor. 'Ama unutma, beni her zaman yeniden çizebilirsin.' Vedalaşmak için sarıldılar. Dinozor kısa kolunu salladı ve gün batımında gözden kayboldu. Max boya kalemi kutusunu yeşil sırt çantasına güvenle koydu.

Max eve koştı ve annesine macerasını anlattı. Annesi gülümsedi. 'Önemli bir şey öğrenmişsin gibi görünüyor,' dedi. 'Evet,' dedi Max. 'Çizmeden önce plan yapmayı öğrendim.' Boya kalemi kutusunu rafına koydu. Hafifçe parlıyor, bir sonraki dikkatli eserini bekliyordu. Max bundan sonra hayal gücünü akıllıca kullanacağını biliyordu.

O gece Max yatağında yatarken gününü düşündü. Harika şeyler yaratmış ve büyük bir sorunu çözmüştü. Hayal gücünün güçlü bir araç olduğunu ama sorumlulukla kullanıldığında en iyi işlediğini öğrenmişti. Gözlerini kapattı ve sihirli boya kalemleriyle yeni maceralar hayal etti. Ve rafındaki boya kalemi kutusu hafifçe parlıyor, yarını bekliyordu.